ΒΕΛΓΙΟ κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 18ης Απριλίου 2002 *

Στην υπόθεση C-332/00,

Βασίλειο του Βελγίου, εκπροσωπούμενο από την A. Snoecx,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους A. Bordes και M. Niejahr, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως 2000/448/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την τροποποίηση της αποφάσεως 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (ΕΕ L 180, σ. 46), καθόσον αποκλείει από την κοινοτική χρη-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ματοδότηση δαπάνες ύψους 50 763 827 βελγικών φράγκων (BEF) στις οποίες υποβλήθηκε το Βασίλειο του Βελγίου στα πλαίσια ενισχύσεως στην πώληση βουτύρου σε μειωμένη τιμή και της χορηγήσεως ενισχύσεως στην κρέμα συμπυκνωμένου βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και λοιπών προϊόντων διατροφής, και, αφετέρου, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/449/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 180, σ. 49), καθόσον εξαιρεί από την εν λόγω χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 1 602 256,45 ευρώ και 31 883,22 ευρώ, στις οποίες υποβλήθηκε το Βασίλειο του Βελγίου, αντιστοίχως, στα πλαίσια ενισχύσεως στην πώληση βουτύρου σε μειωμένη τιμή και της χορηγήσεως ενισχύσεως στην κρέμα συμπυκνωμένου βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και λοιπών προϊόντων διατροφής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, και τους C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 4ης Οκτωβρίου 2001, στην οποία το μεν Βασίλειο του Βελγίου εκπροσωπήθηκε από τον J. Devadder και την C. Pochet, η δε Επιτροπή από τον A. Bordes,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Σεπτεμβρίου 2000, το Βασίλειο του Βελγίου ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως 2000/448/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την τροποποίηση της αποφάσεως 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (ΕΕ L 180, σ. 46), καθόσον αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 50 763 827 BEF στις οποίες υποβλήθηκε το Βασίλειο του Βελγίου στα πλαίσια ενισχύσεως στην πώληση βουτύρου σε μειωμένη τιμή και της χορηγήσεως ενισχύσεως στην κρέμα συμπυκνωμένου βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και λοιπών προϊόντων διατροφής, και, αφετέρου, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/449/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 180, σ. 49), καθόσον εξαιρεί από την εν λόγω χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 1 602 256,45 ευρώ και 31 883,22 ευρώ, στις οποίες υποβλήθηκε το Βασίλειο του Βελγίου, αντιστοίχως, στα πλαίσια ενισχύσεως στην πώληση βουτύρου σε μειωμένη τιμή και της χορηγήσεως ενισχύσεως στην κρέμα συμπυκνωμένου βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και λοιπών προϊόντων διατροφής.

2 Οι επίδικες διορθώσεις αντιστοιχούν στο σύνολο των ενισχύσεων που κατέβαλε το Βασίλειο του Βελγίου στην N. Corman SA (στο εξής: Corman), από τις 22 Φε-

βρουαρίου 1994 έως τις 14 Φεβρουαρίου 1995, βάσει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 570/88 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1988, για την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στο βούτυρο και το συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής (ΕΕ L 55, σ. 31), όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο της χορηγήσεως των ενισχύσεων αυτών, ήτοι όπως διατυπώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2443/93 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 1993 (ΕΕ L 224, σ. 8, στο εξής: τροποποιημένος κανονισμός 570/88), για την παραγωγή τεχνολογικώς προσαρμοσμένου βιομηχανικού βουτύρου (beurre industriel technologiquement adapté, στο εξής: BITA).

Το νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση για το βούτυρο και το συμπυκνωμένο βούτυρο. Η διάταξη αυτή έχει ως εξής:

«Υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, διενεργείται η πώληση του βουτύρου που αγοράστηκε σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και εισήλθε σε αποθεματοποίηση πριν από ημερομηνία η οποία πρόκειται να καθοριστεί, καθώς και η χορήγηση ενίσχυσης στη χρησιμοποίηση βουτύρου, συμπυκνωμένου βουτύρου και κρέμας που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 9α, στοιχείο α', ενίσχυση λαμβάνουν μόνο:

α) το βούτυρο που ανταποκρίνεται, στο κράτος μέλος παρασκευής, στον ορισμό και στην ταξινόμηση που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68 και του οποίου η συσκευασία φέρει την ανάλογη

σήμανση. Όταν η παρασκευή του βουτύρου και η προσθήκη των χρωστικών ουσιών πραγματοποιούνται στην ίδια επιχείρηση, δεν απαιτείται η συσκευασία του βουτύρου πριν από την προσθήκη των χρωστικών ουσιών.

[...]»

4 Κατά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 570/88, το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1968, περί καθορισμού των γενικών κανόνων που διέπουν τα μέτρα παρεμβάσεως στην αγορά του βουτύρου και της κρέμας γάλακτος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 116), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1897/87 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1987 (ΕΕ L 182, σ. 35, στο εξής: κανονισμός 985/68), είχε ως εξής:

«1. Οι οργανισμοί παρεμβάσεως αγοράζουν μόνο βούτυρο, το οποίο:

α) παράγεται από εγκεκριμένη επιχείρηση·

β) ανταποκρίνεται στον [ορισμό] και στην ταξινόμηση που αναγράφονται στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και β', αντιστοίχως·

[...].

2. Μέχρι την ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή των διατάξεων που εθεσπίσθησαν δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68, μία επιχείρηση εγκρίνεται μόνο αν παρασκευάζει βούτυρο, το οποίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και β'.

3. Μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στην παράγραφο 2, το βούτυρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει:

α) να έχει την ακόλουθη σύνθεση και χαρακτηριστικά:

αα) — να έχει ελάχιστη περιεκτικότητα σε βουτυρικά λίπη 82 % κατά βάρος,

— να έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε ύδωρ 16 % κατά βάρος,

— να έχει παρασκευαστεί από [όξινη κρέμα],

ή

ββ) — να έχει ελάχιστη περιεκτικότητα σε βουτυρικά λίπη 82 % κατά βάρος,

— να έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε ύδωρ 16 % κατά βάρος,

— να έχει παρασκευαστεί από γλυκεία [κρέμα]·

β) να έχει ταξινομηθεί:

— ως "beurre marque de contrôle" όσον αφορά το βελγικό βούτυρο,

[...]»

5 Το άρθρο 9 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 προβλέπει επίσης τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεως «στην περίπτωση που το συμπυκνωμένο βούτυρο ή το βούτυρο, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο προσθήκης ή όχι των χρωστικών ουσιών, ενσωματώνονται σε ενδιάμεσο στάδιο σε προϊόντα εκτός των τελικών προϊόντων και σε εγκατάσταση άλλη από αυτή της τελικής μεταποίησης». Στην περίπτωση αυτή, η χορήγηση της ενισχύσεως υπόκειται σε ορισμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων η έγκριση της εγκαταστάσεως όπου πραγματοποιείται η μεταποίηση των ενδιαμέσων προϊόντων και η αναγραφή, επί της συσκευασίας, ενδείξεως περί του ότι πρόκειται για ενδιάμεσο προϊόν.

6 Το άρθρο 9α του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, που προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1813/93 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1993, για τροποποίηση του κανονισμού 570/88 (ΕΕ L 166, σ. 16), παρέχει τον ορισμό των ενδιαμέσων προϊόντων. Η διάταξη αυτή έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, τα ενδιάμεσα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9 είναι προϊόντα άλλα από τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401 και 0405.

Εντούτοις:

α) θεωρούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα τα προϊόντα των οποίων η περιεκτικότητα σε βουτυρική λιπαρή ουσία είναι 82 % τουλάχιστον και τα οποία παράγονται αποκλειστικώς από το συμπυκνωμένο βούτυρο που αναφέρεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', σε μεταποιητική εγκατάσταση προς τούτο εγκεκριμένη σύμφωνα με το άρθρο 10, εφόσον έχουν προστεθεί σε αυτά οι ιχνηθέτες που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1· [...]

[...]»

7 Δυνάμει των άρθρων 1 έως 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995 (ΕΕ L 125, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 729/70), το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί, αφενός, τις επιστροφές κατά την εξαγωγή «που χορηγούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών» και, αφετέρου, τις παρεμβάσεις που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών «και που επιχειρούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών».

8 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, η Επιτροπή «αποφασίζει την απόρριψη αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης δαπανών βάσει των άρθρων 2 και 3, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες».

9 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να:

— εξασφαλίσουν την πραγματοποίηση και την κανονικότητα των χρηματοδοτουμένων από το Ταμείο πράξεων,

— προλάβουν και διώξουν [παρατυπίες],

— ανακτήσουν τα απολεσθέντα εξαιτίας [παρατυπιών] ή αμελειών ποσά.»

10 Από το άρθρο 8, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι οι οικονομικές συνέπειες των καταλογιστέων στα διοικητικά όργανα ή οργανισμούς των κρατών μελών παρατυπιών ή αμελειών δεν αναλαμβάνονται από την Κοινότητα.

Τα πραγματικά περιστατικά

11 Το Βασίλειο του Βελγίου χορήγησε στην Corman ενισχύσεις για την παραγωγή BITA βάσει του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88. Η Επιτροπή ενα-

ντιώθηκε στην εκ μέρους των βελγικών αρχών ερμηνεία του άρθρου αυτού και θεώρησε ότι οι ενισχύσεις αυτές έπρεπε να είχαν χορηγηθεί βάσει του άρθρου 9α του ιδίου κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι το βούτυρο μπορούσε να ανιχνευθεί.

12 Αυτή η διάσταση απόψεων αφορούσε τη φύση των προϊόντων που μπορούν να τύχουν της ενισχύσεως που καθιερώνει το άρθρο 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 και τα οποία μνημονεύονται αντιστοίχως στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, όσον αφορά τα «πρωτογενή» προϊόντα, ήτοι το βούτυρο και το συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται να ενσωματωθούν σε τελικά προϊόντα όπως τα προϊόντα ζαχαροπλαστικής, τα παγωτά και οι ζύμες, και στο άρθρο 9α του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά τα λεγόμενα «ενδιάμεσα» προϊόντα, που παρασκευάζονται είτε από βούτυρο είτε από συμπυκνωμένο βούτυρο.

13 Με έγγραφο της 16ης Φεβρουαρίου 1998, η Επιτροπή γνωστοποίησε ότι σχεδίαζε να επιβάλει οικονομική κύρωση στο Βασίλειο του Βελγίου λόγω των επιδίκων ενισχύσεων. Η Βελγική Κυβέρνηση κατέθεσε σχετικό υπόμνημα στις 28 Ιουνίου 1999, κατά τη διάρκεια συσκέψεως με τη διοικητική μονάδα «Εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ» της Επιτροπής.

14 Στις 14 Οκτωβρίου 1999, το Βασίλειο του Βελγίου υπέβαλε αίτηση συμβιβασμού, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/442/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας συμβιβασμού στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεως (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 182, σ. 45).

15 Στην από 7 Απριλίου 2000 έκθεσή του (υπόθεση 99/BE/150), το όργανο συμβιβασμού που καθιερώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/442 δήλωσε ότι το ΒΙΤΑ, καίτοι ήταν σαφές ότι δεν ενέπιπτε στα βασικά προϊόντα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ενισχύσεων μέχρι των ιδίων ποσών ως ενδιάμεσο προϊόν, υπό την επιφύλαξη ότι θα έφερε ιχνηθέτες. Σύμφωνα με τις βελγικές αρχές, είχαν τοποθετηθεί ιχνηθέτες σε όλες τις ποσότητες ΒΙΤΑ για τις οποίες χορηγήθηκε ενίσχυση πλην 84 τόνων. Κατόπιν

αυτού, το όργανο συμβιβασμού διερωτήθηκε στην έκθεσή του κατά πόσον επιβαλλόταν δημοσιονομική διόρθωση των καταβληθεισών ενισχύσεων κατά 100 %.

16 Κατόπιν της εκθέσεως αυτής, η Επιτροπή συνέχισε τη διαδικασία εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ και, χωρίς να μεταβάλει τη θέση της, εξέδωσε τις αποφάσεις 2000/448 και 2000/449.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

17 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις 2000/448 και 2000/449 στερούνται νομικού ερείσματος. Ο λόγος αυτός αναλύεται σε τρία σκέλη, ήτοι την έλλειψη παραβάσεως, εκ μέρους του Βελγίου, του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, την έλλειψη παρατυπιών ή αμελειών καταλογιστέων στις βελγικές αρχές και την υπολειμματική αρμοδιότητα των κρατών μελών όταν δεν υφίσταται πλήρης κοινοτική εναρμόνιση.

Επί της ελλείψεως παραβάσεως του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 και επί της υπολειμματικής αρμοδιότητας των κρατών μελών

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

18 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το ΒΙΤΑ μπορούσε να τύχει ενισχύσεων βάσει του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, εφόσον είχε ταξινομηθεί από τις βελγικές αρχές ως «beurre de laiterie: qualité extra».

19 Κατά τη Βελγική Κυβέρνηση, το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, που ρυθμίζει τα της χορηγήσεως των ενισχύσεων, παραπέμπει μόνο στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68 και, επομένως, η ταξινόμηση του βουτύρου από τις εθνικές αρχές αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση της δυνατότητας χορηγήσεως ενισχύσεων για το προϊόν αυτό δυνάμει του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88. Συνεπώς, ματαίως η Επιτροπή διατείνεται ότι είχαν εφαρμογή οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 985/68, δεδομένου ότι διατυπώνουν έναν γενικό ορισμό του βουτύρου.

20 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η υποχρέωση παρασκευής βουτύρου απευθείας και αποκλειστικώς από παστεριωμένη κρέμα υφίσταται μόνον από την 1η Μαρτίου 1995 και εντεύθεν, ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 455/95 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1995, για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1547/87 και (ΕΟΚ) 1589/87 όσον αφορά την αγορά βουτύρου από τους οργανισμούς παρέμβασης και των κανονισμών (ΕΟΚ) 2191/81 και 570/88 όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης για την αγορά βουτύρου και την πώληση με μειωμένη τιμή βουτύρου σε ορισμένες κατηγορίες καταναλωτών και βιομηχανιών (ΕΕ L 46, σ. 31).

21 Αντιθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει όχι μόνο να έχει χαρακτηριστεί το βούτυρο από τις βελγικές αρχές ως «beurre marque de contôle», αλλά και να ανταποκρίνονται οι αντικειμενικές ιδιότητες του προϊόντος αυτού στον ορισμό του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 985/68.

22 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά την υπολειμματική αρμοδιότητα των κρατών μελών όταν δεν υφίσταται ολική και πλήρης κοινοτική εναρμόνιση, το Βασίλειο του Βελγίου παρέμεινε αρμόδιο να προσδιορίσει το βούτυρο που ανταποκρίνεται στον χαρακτηρισμό «beurre marque de contôle». Εφόσον άσκησε αυτή την υπολειμματική αρμοδιότητα, το Βασίλειο του Βελγίου μπορούσε να χορηγήσει τις επίδικες ενισχύσεις βάσει του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, του τροποποιημένου κανονισμού 570/88.

23 Η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητεί την ύπαρξη αυτής της υπολειμματικής αρμοδιότητας, υποστηρίζει ότι η αρμοδιότητα αυτή δεν επιτρέπει στο Βασίλειο του Βελγίου να αγνοεί τις επιταγές του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 985/68.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

24 Όσον αφορά το σκέλος του λόγου ακυρώσεως το οποίο αντλείται από την έλλειψη παραβάσεως του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής, παρότι αναφέρεται στον ορισμό και την ταξινόμηση του βουτύρου ως προϋποθέσεις χορηγήσεως της ενισχύσεως, παραπέμπει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68, το οποίο αναφέρεται, όσον αφορά το βούτυρο που παρασκευάζεται στο Βέλγιο, μόνο στην ταξινόμηση του προϊόντος αυτού ως «beurre marque de contôle» από τις βελγικές αρχές.

25 Οι διατάξεις αυτές του κανονισμού 570/88 πρέπει να ερμηνευθούν ενόψει όχι μόνο της διατυπώσεώς τους, αλλά και των σκοπών του εν λόγω κανονισμού, ήτοι της προωθήσεως της διαθέσεως του βουτύρου παρεμβάσεως, το οποίο έχει αγοραστεί βάσει του κανονισμού 985/68, και της εγκαθιδρύσεως ενός καθεστώτος ενισχύσεων με στόχο να φθάσει η τιμή του βουτύρου στην αγορά σε επίπεδο συγκρίσιμο με εκείνο του βουτύρου παρεμβάσεως.

26 Όπως ανέφερε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 46 έως 53 των προτάσεών της, υφίσταται ένας σύνδεσμος μεταξύ του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 και του κανονισμού 985/68, ο οποίος εξηγεί το ότι τα μέτρα που προβλέπει ο τροποποιημένος κανονισμός 570/88 για την ενθάρρυνση της διαθέσεως του βουτύρου αποτελούν συμπληρωματικό μηχανισμό στο καθεστώς παρεμβάσεως για το βούτυρο, το οποίο έχει εγκαθιδρύσει ο κανονισμός 985/68. Σκοπός των εν λόγω μέτρων είναι, αφενός, να καταναλωθεί το βούτυρο που έχει αποθεματοποιημεί κατ' εφαρμογήν του τελευταίου αυτού κανονισμού και, αφετέρου, να φθάσει η τιμή του βουτύρου το επίπεδο της τιμής του βουτύρου παρεμβάσεως.

27 Πράγματι, τη νομική βάση των δύο αυτών κανονισμών αποτελεί το καθεστώς παρεμβάσεως που εγκαθιδρύει το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 148, σ. 13), οπότε δικαιολογείται το να πρέπει το βούτυρο να πληροί τις ίδιες προϋποθέσεις τόσο στο πλαίσιο της αγοράς από τους οργανισμούς παρεμβάσεως όσο και στο πλαίσιο της χορηγήσεως των ενισχύσεων.

28 Επομένως, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από το Βασίλειο του Βελγίου, για να μπορεί να τύχει των ενισχύσεων που προβλέπει ο τροποποιημένος κανονισμός 570/88, το βούτυρο πρέπει να ανταποκρίνεται στις επιταγές που επιβάλλονται για την αγορά του βάσει του κανονισμού 985/68, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προβλέπει, όσον αφορά την παρασκευή και τη σύσταση του βουτύρου, το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του τελευταίου αυτού κανονισμού.

29 Όσον αφορά το σκέλος του λόγου ακυρώσεως το οποίο αντλείται από την υπολειμματική αρμοδιότητα των κρατών μελών, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όταν υπάρχει κοινοτική ρύθμιση, τα κράτη μέλη οφείλουν να απέχουν από κάθε μέτρο ικανό να εισαγάγει παρέκκλιση από τη ρύθμιση αυτή ή να τη θίξει (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 8ης Ιανουαρίου 2002, C-507/99, Denkavit, Συλλογή 2002, σ. I-169, σκέψη 32).

30 Πρέπει, συνεπώς, να συναχθεί ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητα ταξινομήσεως που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68 χωρίς να λάβει υπόψη του τις επιταγές του εν λόγω κανονισμού.

31 Επομένως, το πρώτο και το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμα.

Επί της ελλείψεως παρατυπιών ή αμελειών καταλογιστέων στις εθνικές αρχές

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

32 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Βασίλειο του Βελγίου υποστηρίζει ότι οι εθνικές αρχές και οι εθνικοί οργανισμοί του ουδέποτε διέπραξαν παρατυπίες ούτε βαρύνονται με αμέλειες κατά την έννοια των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού 729/70.

33 Κατά το κράτος μέλος αυτό, αν η εκ μέρους του ερμηνεία της ισχύουσας εν προκειμένω ρυθμίσεως θεωρηθεί εσφαλμένη, αυτό θα πρέπει να αποδοθεί πρωτίστως σε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου εκ μέρους της ίδιας της Επιτροπής. Η αρχή αυτή επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα να μη θεσπίζουν ασαφείς και απρόβλεπτους νομικούς κανόνες. Όμως, στην εν λόγω ρύθμιση, υπάρχουν δεκαπέντε τουλάχιστον διαφορετικοί ορισμοί του βουτύρου.

34 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία αυτή είναι αλυσιτελής, καθόσον οι αποφάσεις 2000/448 και 2000/449 στηρίζονται κυρίως στα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 και στη διαπίστωση ότι επίδικες ενισχύσεις δεν είναι σύμφωνες προς τους κοινοτικούς κανόνες, ανεξαρτήτως της εκτιμήσεως τυχόν παρατυπιών ή αμελειών βαρυνουσών το Βασίλειο του Βελγίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

35 Εκ προοιμίου πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί μόνο τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις κοινοτικές

διατάξεις στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών (απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-263/98, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-6063, σκέψη 35). Κατά συνέπεια, αφήνει τα κράτη μέλη να φέρουν κάθε άλλη δαπάνη, ιδίως δε τα ποσά που οι εθνικές αρχές κακώς έκριναν ότι μπορούν να καταβάλουν στο πλαίσιο της κοινής αυτής οργανώσεως (απόφαση της 24ης Μαρτίου 1988, 347/85, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1749, σκέψη 52).

36 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως, το Βασίλειο του Βελγίου πραγματοποίησε τις δαπάνες που αντιστοιχούν στις επίδικες ενισχύσεις στηριχθέν σε εσφαλμένη νομική βάση, πράγμα το οποίο είχε ως συνέπεια, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70, να εξαιρεθούν οι δαπάνες αυτές από την κοινοτική χρηματοδότηση, ανεξαρτήτως της διαπιστώσεως παρατυπιών ή αμελειών βαρυνουσών τις βελγικές αρχές. Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

37 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από την έλλειψη νομικού ερείσματος των αποφάσεων 2000/448 και 2000/449, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

38 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις 2000/448 και 2000/449 εκδόθηκαν κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

39 Συναφώς, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι στην Corman χορηγήθηκε ισόποση ενίσχυση και βάσει της, καθ' υπόθεσιν εσφαλμένης, νομικής βάσεως του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88 και βάσει του άρθρου 9α του ίδιου κανονισμού, νομικής βάσεως την οποία δέχθηκε η Επιτροπή.

40 Συγκεκριμένα, αν υποτεθεί ότι το ΒΙΤΑ δεν είναι βασικό αλλά ενδιάμεσο προϊόν, θα μπορούσε να τύχει παρόμοιας ενισχύσεως, υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να ανιχνευθεί. Όμως, το 96 % του ΒΙΤΑ που αποτέλεσε αντικείμενο των επιδίκων ενισχύσεων πληρούσε την προϋπόθεση αυτή, όπως προκύπτει από την από 7 Απριλίου 2000 έκθεση του οργάνου συμβιβασμού.

41 Σύμφωνα με τη Βελγική Κυβέρνηση, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας την οποία η Επιτροπή έπρεπε να τηρήσει κατά την έκδοση των αποφάσεων 2000/448 και 2000/449, οι αποφάσεις αυτές μπορούσαν να εξαιρέσουν από την κοινοτική χρηματοδότηση το πολύ το 4 % των επιδίκων ενισχύσεων.

42 Η Επιτροπή επικαλείται τη νομολογία του Δικαστηρίου και υποστηρίζει ότι η εξουσία εκτιμήσεως που της απονέμει το άρθρο 5 του κανονισμού 729/70 εξαντλείται άπαξ και διαπιστωθεί ότι οι δαπάνες των οποίων η εκκαθάριση αμφισβητείται δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο (απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 11/76, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 93, σκέψη 21). Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να αναλαμβάνει το βάρος τέτοιων δαπανών παρά μόνον αν η εσφαλμένη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου μπορεί να καταλογιστεί σε όργανο της Κοινότητας (προμνησθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 25).

43 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η εσφαλμένη νομική βάση των επιδίκων ενισχύσεων δεν έχει οικονομικές συνέπειες για το ΕΓΤΠΕ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αν μια ασυμβίβαστη με το κοινοτικό δίκαιο εθνική πρακτική δεν μπορεί να τύχει χρηματοδοτήσεως από το ΕΓΤΠΕ σε περίπτωση που συνεπάγεται ευνοϊκά οικονομικά αποτελέσματα για το τελευταίο (προμνησθείσα απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, σκέψη 53), το ίδιο πρέπει κατά μείζονα λόγο να ισχύει και όταν το αποτέλεσμα αυτό είναι ουδέτερο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

44 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 729/70 δεν επιτρέπουν στην Επιτροπή να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ παρά με τα ποσά που καταβάλλονται σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, αφήνουν δε τα κράτη μέλη να φέρουν κάθε άλλη δαπάνη, ιδίως δε τα ποσά που οι εθνικές αρχές κακώς έκριναν ότι μπορούν να καταβάλουν στο πλαίσιο της κοινής αυτής οργανώσεως.

45 Η Επιτροπή δεν διαθέτει συναφώς κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, ακόμα και στις περιπτώσεις όπου οι ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο εθνικές πρακτικές συνεπάγονται ευνοϊκά αποτελέσματα όσον αφορά τα ποσά που εγγράφονται σε άλλες θέσεις του προϋπολογισμού του ΕΓΤΠΕ (προμνησθείσα απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, σκέψη 53).

46 Πράγματι, ο σκοπός της διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, ο οποίος συνίσταται στον έλεγχο του αν οι επιστροφές και οι παρεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και, ως εκ τούτου, στην εξασφάλιση ίδιων όρων ανταγωνισμού στους επιχειρηματίες, θα διακυβευόταν αν η Επιτροπή μπορούσε, μετά τη διαπίστωση του παράτυπου χαρακτήρα μιας εθνικής πρακτικής, να κάνει χρήση ενός περιθωρίου εκτιμήσεως ώστε να δεχθεί ή να απορρίψει την κοινοτική χρηματοδότηση, αναλόγως των περισσότερο ή λιγότερο επαχθών οικονομικώς αποτελεσμάτων της για το ΕΓΤΠΕ.

47 Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί ότι, εν προκειμένω, ορθώς η Επιτροπή αρνήθηκε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με τις δαπάνες που αντιστοιχούσαν στις ενισχύσεις τις οποίες κατέβαλε το Βασίλειο του Βελγίου στηριχθέν εσφαλμένως στο άρθρο 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88.

48 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

49 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την προβλεπόμενη από το άρθρο 10 ΕΚ υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας.

50 Λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας που έχει δώσει στο άρθρο 10 ΕΚ το Δικαστήριο και σύμφωνα με την οποία υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας υπέχουν τόσο τα κοινοτικά όργανα όσο και τα κράτη μέλη, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η υποχρέωση αυτή βαρύνει κατά μείζονα λόγο την Επιτροπή όταν αυτή δεν είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί τις αποφάσεις της, όπως συμβαίνει στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Συνεπώς, η Επιτροπή όφειλε να καταβάλει προσπάθεια για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσεως και, ιδίως, να συζητήσει με τις βελγικές αρχές σχετικά με την ερμηνεία της ισχύουσας ρυθμίσεως.

51 Κατά την Επιτροπή, οι ισχυρισμοί που διατυπώνει η Βελγική Κυβέρνηση προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως και οι οποίοι αναφέρονται σε υποτιθέμενη άρνησή της να ανακοινώσει στην εν λόγω κυβέρνηση την πραγματική αιτιολογία των αποφάσεων 2000/448 και 2000/449 και να επιλύσει τα προβλήματα ερμηνείας που συνδέονται με τον ορισμό του βουτύρου διαψεύδονται από την εξέταση των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

52 Συναφώς, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια των ετών 1991 και 1995, αντηλλάγη μεγάλος αριθμός πληροφοριών σχετικά με την ερμηνεία της εφαρμοστέας εν προκειμένω νομοθεσίας όσον αφορά τη δυνατότητα χορηγήσεως κοινοτικών ενισχύσεων για το BITA.

53 Από τη δικογραφία, και ειδικότερα από την έκθεση του οργάνου συμβιβασμού της 7ης Απριλίου 2000, προκύπτει επίσης ότι η αιτίαση περί μη καταβολής προσπάθειας εκ μέρους της Επιτροπής για την προσέγγιση των απόψεων δεν ευσταθεί.

54 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση της υποχρεώσεως ειλικρινούς συνεργασίας δεν είναι βάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

55 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η Βελγική Κυβέρνηση προσάπτει στην Επιτροπή ότι παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

56 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις 2000/448 και 2000/449 εκδόθηκαν κατά παραβίαση της εν λόγω αρχής, καθόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε ουσιαστικά σε μία από τις σκέψεις αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τρία έτη μετά τα πραγματικά περιστατικά, στο πλαίσιο υποθέσεως η οποία δεν αφορούσε τον κανονισμό 570/88 (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 1997, T-117/95, Corman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-95).

57 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η δική της εμπιστοσύνη κλονίστηκε από τη συμπεριφορά των βελγικών αρχών οι οποίες, αφού αναγνώρισαν ότι δεν ήταν δυνατή η χορήγηση ενισχύσεων για το BITA, το ταξινόμησαν ως «beurre de laiterie: qualité extra» χωρίς να προειδοποιήσουν την Επιτροπή για τη μεταστροφή αυτή. Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν στήριξε «ουσιαστικά» τις αποφάσεις 2000/448 και 2000/449 στην προμνησθείσα απόφαση Corman κατά Επιτροπής. Η απόφαση αυτή απλώς επιβεβαίωσε την πάγια θέση της.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

58 Όσον αφορά αυτόν τον λόγο ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως χωρεί μόνον εφόσον η ίδια η Κοινότητα δημιούργησε προηγουμένως κατάσταση που μπορούσε να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη (απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1992, C-177/90, Kühn, Συλλογή 1992, σ. I-35, σκέψη 14).

59 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή ενημέρωσε τις βελγικές αρχές, ήδη από τον Ιούνιο του 1991, σχετικά με τις αμφιβολίες της ως προς το αν ήταν δυνατόν να χορηγηθούν για το BITA οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 1 του κανονισμού 570/88. Ανέφερε επίσης σαφώς, με έγγραφο της 3ης Ιουλίου 1991 το

οποίο απηύθυνε προς τις γαλλικές τελωνειακές αρχές και του οποίου έλαβε γνώση το βελγικό Υπουργείο Γεωργίας, ότι το ΒΙΤΑ δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως βούτυρο εμπίπτον στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68.

60 Συνεπώς, η Επιτροπή ουδέποτε δημιούργησε κατάσταση ικανή να δημιουργήσει στο Βασίλειο του Βελγίου δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την επιβάρυνση του ΕΓΤΠΕ με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για το ΒΙΤΑ βάσει του άρθρου 1 του τροποποιημένου κανονισμού 570/88. Στο πλαίσιο αυτό, η εκ μέρους της Επιτροπής αναφορά στην προμνησθείσα απόφαση Corman κατά Επιτροπής δεν μπορεί να ανατρέψει την εκτίμηση αυτή.

61 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

62 Ενόψει όλων των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή του Βασιλείου του Βελγίου πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

63 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα το Βασίλειο του Βελγίου και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Macken Gulmann Puissochet

Schintgen Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Απριλίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. Macken